

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 18C/34/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119337881
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Hudecová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6119337881.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Banská Bystrica v konaní pred sudkyňou JUDr. Miroslavou Hudecovou, v právnej veci žalobcu: B. E., Y.. XX. XX. XXXX, L. E. E. XXX/X, E. E., proti žalovanému: E.. Ľ. V., Y.. XX. XX. XXXX, L. E. N.. B. XXXX/XX, P., v konaní zast. JUDr. Ľubomírom Ivanom, advokát so sídlom Námestie SNP 41, Zvolen, IČO: 42 197 821, o vylúčenie veci z exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a.

II. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 % v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky náhrady trov konania žalovaného.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou, doručenu súdu dňa 01. 08. 2019 v spojení s doplnením žaloby, doručeným súdu 18. 10. 2019, domáha vylúčenia televízora Samsung Model PS-42C7H, typ AD42P7, komody tmavohnedá trojdvierová - zostava LARGO, výrobca Black Red White, Poľsko, stolíka pod televízor -zostava LARGO, výrobca Black Red White, Poľsko, skrine tmavohnedej s mliečnym sklom - zostava LARGO, výrobca Black Red White Poľsko, pohovky dvojmiestnej fialovej, skrine šatníkovej mahagónovej, nástenného zrkadla, jedálenského stola, 6 ks stoličiek, konferenčného stolíka so sklom, poličky drevenej hnedej, šatníkovej skrine spálňovej, knižnice obývačkovej 6 policovej, komody spálňovej 4 zásuvkovej, kresla tmavohnedého koženkového, model PUFA MIS, Mercury Market, tlačiarne bielo-červenej HP DeskJet Ink Advantage, notebooku Lenovo G 50-30 a obrazu - polia a les z exekúcie predajom hnuteľných vecí, vykonávanej súdnym exekútorom JUDr. Jozefom Ďuricom, so sídlom Borovianska 2564/17, 960 01 Zvolen, pod spis. zn. EX 359/405, v prospech žalovaného a náhrady trov konania v rozsahu 100 % na tom skutkovom základe, že súdny exekútor vykonáva na základe poverenia súdu exekúciu v prospech žalovaného proti povinnému - L. E., L. E. E. XXX/X, XXX XX E. E., o vymoženie pohľadávky vo výške 9 548,00 Eur spolu s trovami exekúcie. Súdny exekútor vykonal dňa 31. 07. 2019 súpis hnuteľných vecí v rodinnom dome súpisné číslo XXX, postavenom na CKN parcele č. XXXX. Pri vstupe do rodinného domu bol súdny exekútor upozornený, že v rodinnom dome sa nenachádzajú žiadne hnuteľné veci, ktoré by boli vo vlastníctve povinného. Súdny exekútor spolu so svojim zamestnancom vykonal súpis vyššie uvedených hnuteľných vecí. Pri súpise bolo žalobcom predložené čestné prehlásenie o vlastníctve hnuteľného majetku, nachádzajúceho sa na adrese jeho trvalého bydliska, keď predmetné zariadenie nadobudol z titulu Osvedčenia o dedičstve 7D 104/2013 v dedičskom konaní po svojej nebohej matke, ktorá v rodinnom dome na M.. E. XXX/XX, R., bývala spolu s ním a nábytok bol v jej vlastníctve. Po odpredaji tohto rodinného domu bolo zariadenie prevezené na adresu jeho súčasného trvalého bydliska. K veciam postihnutým exekúciou má tak žalobca vlastnícke právo nepripúšťajúce exekúciu.

2. Žalobca na preukázanie svojich skutkových tvrdení predložil súdu listinné dôkazy, a to osvedčenie o dedičstve sp. zn. 7D 104/2013, Dnot 191/2013 (č. I. 2, 24 súdneho spisu), čestné prehlásenie (č. I. 7, 23 súdneho spisu) a súpis hnutelných vecí podliehajúcich exekúcii (č. I. 10, 21 súdneho spisu).

3. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že so žalobou nesúhlasí a považuje ju za neopodstatnenú. Je pravdou, že je v jeho prospech vedená exekúcia voči povinnej na základe ním podaného návrhu súdnym exekútorom, ktorý vykonal dňa 31. 07. 2019 súpis hnutelných vecí v rodinnom dome so súp. č. XXX. S tvrdením žalobcu, že povinná nie je vlastníčkou hnutelných vecí, nesúhlasí a čestné prehlásenie žalobcu nepovažuje za dôkaz, ktorý môže mať za následok vyhovie podanej žalobe. Rovnako ani priloženým osvedčením o dedičstve nie je preukázané, že by žalobca nadobudol uvedené veci v dedičskom konaní, nakoľko predmetom dedičského konania neboli žiadne hnutelné veci, spísané súdnym exekútorom. Preto žiada žalobu v celom rozsahu zamietnuť a zaviazať žalobcu na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Zároveň vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti konajúceho súdu, keďže nie je dôvod, aby vo veci konal a rozhodoval Okresný súd Banská Bystrica, keďže má bydlisko v obvode Okresného súdu Zvolen.

4. Žalobca v replike uviedol, že svoje tvrdenie o vylúčení hnutelných vecí z exekúcie podporuje skutočnosťou, že tieto hnutelné veci sa nachádzali už v dome R., M.. E. XXX/XX, a tieto boli vlastníctvom jeho matky, a preto nemôžu byť vo vlastníctve povinnej - jeho manželky. Pri predaji rodinného domu v roku 2012 predmetné hnutelné veci nafotil s tým, že na fotodokumentácii je uvedený dátum (rok 2012) a presné označenie hnutelných vecí. Podľa žalovaného takto vytvorené fotografie nie je možné dodatočne meniť, nakoľko počítačový systém takúto možnosť nepripúšťa, a sú preto verifikované, a ako dôkaz nevyvrátiteľné. Žalobca k replike pripojil fotodokumentáciu (č. I. 53 súdneho spisu) a za účelom potvrdenia, že predmetné hnutelné veci sa nachádzali v rodinnom dome v obci R. a patrili do vlastníctva jeho matky navrhol ako svedka vypočuť povinnú a prípadne ďalšie osoby, ktoré sa v danom období zdržiavali v ich rodinnom dome, resp. chodili k nim na návštevy.

5. Žalovaný v duplike zotrval na svojom názore, že žalobca nepreukázal dôvodnosť ním podanej žaloby, keď žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal svoje vlastnícke právo k hnutelným veciam. Aj keby sa hnutelné veci nachádzali v rodičovskom dome žalobcu, tak uvedené nijakým spôsobom nevytvorí režim vlastníctva týchto vecí. Okrem toho z priloženej fotodokumentácie ani nevyplýva, že by išlo o tie hnutelné veci, ktoré boli spísané súdnym exekútorom.

6. Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie na deň 30. 07. 2020, keď vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu, ktorý sa na pojednávanie nedostavil s tým, že v podaní označenom ako „Vyjadrenie“, doručeným súdu osobne dňa 27. 07. 2020 žiadal súd o určenie iného termínu, na ktorý sa dostaví, a to z dôvodu, že na deň 30. 07. 2020 bolo vytyčené pojednávanie, pričom v rovnaký termín má röntgenové vyšetrenie v nemocnici F. E., R. XX, XXXX E., po pracovnom úraze, ktorý utrpel v októbri 2019 v E.. Za tým účelom sa už nachádza v E.. Dôkaz o absolvovaní zašle obratom súdu. Za účelom zdravotných vyšetrení sa preto nemôže zúčastniť na rovnaký termín na pojednávaní. Súd listom zo dňa 28. 07. 2020 upovedomil žalobcu, že dôvod, ktorý uviedol v predmetnom podaní nepovažuje za dôležitý a z tohto dôvodu termín pojednávania vytyčený na deň 30. 07. 2020 o 8:00 hod. neodročuje. Súd v prvom rade poukázal na to, že žalobca ním tvrdený dôvod odročenia pojednávania (röntgenové vyšetrenie v zahraničí) súdu nepreukázal rovnako ako ani to, kedy sa o takomto dôvode dozvedel. Strana sporu, ktorá žiada o odročenie termínu pojednávania, musí dôvod odročenia súdu oznámiť tak, aby súd s prihliadnutím na konkrétne, individuálne okolnosti prípadu mohol posúdiť, či sú alebo nie sú naplnené zákonné dôvody na odročenie pojednávania. Súd pri kvalifikovaní dôležitého dôvodu pre odročenie pojednávania vychádza len z informácií, ktoré strana sporu poskytne súdu v čase podania žiadosti o odročenie pojednávania. V žiadosti o odročenie termínu pojednávania je potrebné nielen tvrdiť, že existujú dôvody na odročenie pojednávania, ale je potrebné preukázať aj ich dôvodnosť (uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 Cdo 167/2010). Ak strana určité informácie, relevantné skutočnosti, ktoré by prípadne aj mohli existovať, neoznámia a nepreukáže v čase podania žiadosti, súd ich logicky zohľadniť nemôže, čo bol aj daný prípad. Navyše predvolanie na pojednávanie vo veci bolo žalobcovi doručené už dňa 23. 06. 2020, pričom podanie žalobcu, v ktorom žiada o odročenie pojednávania, je datované dňom 20. 07. 2020 a osobne bolo doručené súdu až dňa 27. 07. 2020, t j. s odstupom jedného týždňa, čo nemožno považovať za bezodkladné oznámenie dôvodu na odročenie pojednávania súdu v zmysle § 183 ods. 3 CSP. Súd už len pre úplnosť veci poznamenáva, že žiadosť žalobcu o odročenie pojednávania nespĺňala ani náležitosti podľa § 183 ods. 4 CSP, pričom už v

predvolaní na pojednávanie, ktoré žalobca prevzal dňa 18. 05. 2020 a ktoré bolo tiež z dôvodov na strane žalobcu odročené, bol žalobca poučený, že strana, ktorá navrhuje odročenie pojednávania, je povinná uviesť telefónne číslo alebo elektronickú adresu, na ktorú ju možno upovedomiť o rozhodnutí súdu o jej návrhu na odročenie pojednávania rovnako ako aj o tej skutočnosti, že pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov. Pojednávanie môže byť na návrh strany odročené len vtedy, ak sa strana alebo jej zástupca z dôležitých dôvodov nemôže dostaviť na pojednávanie a zároveň od nich nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť. Od strany možno vždy spravodlivo žiadať, aby sa dala na ďalšom pojednávaní zastúpiť inou osobou, ak k odročeniu pojednávania došlo z dôvodu jej nepriaznivého zdravotného stavu. Strana, ktorá navrhuje odročenie pojednávania, oznámi súdu dôvod bezodkladne po tom, čo sa o ňom dozvedela alebo mohla dozvedieť, alebo ho s prihliadnutím na všetky okolnosti mohla predpokladať. Vzhľadom na uvedené tak súd neposúdil dôvod odročenia na strane žalobcu ako kvalifikovaný dôvod na vyhoviecie žiadosti o odročenie pojednávania a preto súd tejto žiadosti nevyhoviel.

7. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní v rámci úvodného prednesu uviedol, že má za to, že žalobca nepreukázal žiadnym spôsobom, že by tieto hnutelnosti boli v jeho výlučnom vlastníctve a rovnako má za to, že od podania žaloby nedošlo v zásade k žiadnej zmene v skutkovom ani v právnom stave s tým, že hodnotí prehlásenie žalobcu o vlastníctve týchto vecí za účelové. Možno hovoriť v zásade o dvoch aspektoch, v rámci prvého aspektu žalobca by musel preukázať vlastníctvo poručiťky k predmetným hnutelnostiam, ďalej prechod práv z poručiťky na žalobcu a následne by žalobca ešte musel preukázať, že hnutelné veci, ktoré žiada z exekúcie vylúčiť sú výsledkom dedičského konania, pričom z obsahu osvedčenia o dedičstve zo dňa 25. 11. 2013 absolútne nevyplývajú akékoľvek informácie týkajúce sa hnutelností, resp. prechod práv vlastníckych z poručiťky na žalobcu. Poukázal tiež na charakter a využiteľnosť hnutelností, keď matka žalobcu bola narodená v roku 1949 a nie si je preto schopný veľmi dobre predstaviť, ako užívala tlačiareň alebo notebook a rôzne iné elektronické zariadenia, ktoré sú uvedené v žalobe.

8. V rámci vyjadrenia sa k dokazovaniu, k právnej stránke veci a v rámci prednesenia záverečného návrhu právny zástupca žalovaného uviedol, že zotrváva na všetkých doterajších vyjadreniach a prednesoch, nakoľko má za to, že žaloba žalobcu nie je dôvodná ani čo do základu, ktorým má byť v tomto prípade vyňatie veci z exekúcie a rovnako tak ani do dôvodu tejto žaloby. Žalobca žiadnym spôsobom napr. nepreukázal, že snímky, ktoré sú súčasťou vo veci vedeného súdneho spisu boli vyhotovené v predmetnej nehnuteľnosti a rovnako ani nie je jasné, ktoré z hnutelností je možné považovať za vlastníctvo žalobcu a ktoré za vlastníctvo jeho nebohej matky, nakoľko žili na rovnakej adrese. Dodáva, že na rovnakej adrese mala trvalý pobyt aj povinná manželka žalobcu. Žalobu preto žiada zamietnuť a žalovanému priznať nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

9. Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, žurnalizovanými v spise, a to osvedčením o dedičstve sp. zn. 7D 104/2013, Dnot 191/2013 (č. I. 2, 24 súdneho spisu), čestným prehlásením žalobcu (č. I. 7, 23 súdneho spisu), súpisom hnutelných vecí podliehajúcich exekúcii (č. I. 10, 21 súdneho spisu), fotodokumentáciou (č. I. 53 súdneho spisu), ďalej oboznámením obsahu spisu tunajšieho súdu sp. zn. 11Er/177/2017 a oboznámením obsahu lustrácie žalobcu a jeho manželky v registri obyvateľov, ktorá je povinnou v exekučnom konaní, sp. zn. 11Er/177/2017, a to ohľadom ich predchádzajúceho trvalého pobytu, pričom z listinných dôkazov, ako aj z obsahu celého spisového materiálu, a z prednesu zástupcu žalovaného na pojednávaní zistil nasledovný skutkový stav veci.

10. Z osvedčenia o dedičstve sp. zn. 7D 104/2013, Dnot 191/2013, vydaného dňa 25. 11. 2013, JUDr. Želmírou Boborovou, notárkou ako súdnou komisárkou na základe poverenia Okresného súdu Zvolen, v dedičskej veci po poručiťke A. E., Y. Z. XX. XX. XXXX, Y. E. R., E. XXX/XX, P. Z. XX. XX. XXXX, je zrejmé, že do súpisu aktív patrili výlučne len hnutelnosti, a to vkladná knižka SPOROBONUS, vedená v Slovenskej sporiteľni a.s. Bratislava, v zostatku 735,65 Eur, vkladná knižka SPOROBONUS, spoločný vklad, vedená v Slovenskej sporiteľni a.s. Bratislava, v zostatku 8,66 Eur, účet (hlavný) SPOROŽÍRO SENIOR, vedený v Slovenskej sporiteľni, a.s. Bratislava, v zostatku 57,53 Eur, a sporenie k uvedenému osobnému účtu (podúčet hlavného účtu), ktorých nadobúdateľom sa stal žalobca v podiele 1 -ci, ďalej nehnuteľnosti, a to okrem iných aj rodinný dom súp. č. XXX G. R., na M.V. E., vrátane pozemkov - CKN parcel č. XXX, XXX A. XXX, všetko v 1 - ici z celku, zapísaných na v LV č. XXX I. R.. Ú. R., ktorých nadobúdateľom sa tiež stal žalobca v podiele 1 -ci z celku. Pasíva v celkovej hodnote 2 678,65 Eur

pozostávali z debetného zostatku na účte BALÍK OBYVATELIA, spoločný vklad, vedeného v Slovenskej spořitelni a.s. Bratislava, ktorého nadobúdateľom sa stal žalobca v podiele 1 -ci, a z nákladov pohrebu.

11. V čestnom prehlásení zo dňa 29. 07. 2019 žalobca čestne prehlásil, že je vlastníkom všetkého hnuiteľného majetku nachádzajúceho sa na adrese jeho trvalého bydliska, keď sa jedná sa o majetok, ktorý dedil na základe Osvedčenia o dedičstve 7D 104/2013, právoplatného 11. 12. 2013 - rodinný dom. súp. č. XXX/XX R., E. M., vrátane zariadenia domu - hnuiteľných vecí, vrátane kuchynských spotrebičov a elektronických zariadení, ktoré boli po odpredaji tohto rodinného domu premiestnené na M.. E. X, E. E..

12. V súpise hnuiteľných vecí podliehajúcich exekúcii, spísanom vo veci exekúcie žalovaného v procesnom postavení oprávneného proti povinnej, vedenej súdnym exekútorom pod sp. zn. 259 EX 405/19, spísanej dňa 31. 07. 2019 v prítomnosti povinnej, boli zahrnuté veci, ktorých vylúčenia z exekúcie sa žalobca v danom konaní domáha s ručne dopísanou poznámkou, že pri súpise manžel povinnej - žalobca, predložil čestné prehlásenie, že všetky veci sú jeho vlastníctvom a bude podávať excindačnú žalobu.

13. Na predložených fotografiách sú zobrazené a krížikom označené hnuiteľné veci bez akejkoľvek bližšej špecifikácie, a to šatníková skriňa, 2 ks skriň, polica na knihy, jedálenský stôl, stoličky, nástenné zrkadlo, tlačiareň, notebook, televízor, gauč, obývacia stena (2 skrinky + polička).

14. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania (pozri rozsudok NS SR sp. zn. 2Cdo 205/2009 z 29. 06. 2010). Súd vecnú legitímáciu strán sporu skúma z úradnej povinnosti, a to aj v prípade, že ju žiadna zo strán konania nenamieta. Preto za týmto účelom súd pripojil k spisu spis tunajšieho súdu, vedený pod sp. zn. 11Er/177/2017, z ktorého zistil, že exekučné konanie sa začalo na návrh žalovaného v procesnom postavení oprávneného, ktorý bol súdnemu exekútorovi doručený dňa 06. 03. 2017. Žalovaný podal návrh na vykonanie exekúcie proti povinnej - manželke žalobcu, a to na vymoženie pohľadávky vo výške 9 548,00 Eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu - Rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, č. k. 9C/183/2016-58 zo dňa 09. 12. 2016, právoplatného dňa 27. 01. 2017 a vykonateľného dňa 28. 02. 2017. Vykonaním exekúcie bol poverený súdny exekútor - JUDr. Peter Kohút, ktorý ju viedol pod spis. zn. EX 38/17. Na základe návrhu žalovaného zo dňa 21. 11. 2018 na zmenu súdneho exekútora súd uznesením sp. zn. 11Er/177/2017 zo dňa 10. 07. 2019 poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ďuricu, ktorému vec zároveň postúpil spolu s exekučným spisom pôvodného exekútora. Dňa 01. 08. 2019 doručila povinná súdnemu exekútorovi návrh na odklad exekúcie z dôvodu, že dňa 31. 07. 2019 bol vykonaný súpis hnuiteľných vecí podliehajúcich exekúcii s odôvodnením, že spísaný hnuiteľný majetok je vo výlučnom vlastníctve jej manžela v zmysle osvedčenia o dedičstve 7D 104/2013 a má za to, že jej uvedený majetok nepatrí a do ukončenia konania o vylúčení veci žiada exekučný súd, aby rozhodol o odklade exekúcie 359 EX 405/19. Žalovaný v podaní doručenom súdu dňa 16. 09. 2019 uviedol, že s odkladom exekúcie nesúhlasí a že zo strany povinnej ide o obštrukcie. Ako prílohy k predmetnému podaniu pripojil oznámenie o zmene exekútora, zápisnicu o výsluchu svedka - povinnej zo dňa 27. 06. 2018, v ktorej okrem iného povinná uviedla, že so žalobcom má zrušené bezpodielové spoluvlastníctvo manželov, správu o stave konania - výzva zo dňa 16. 07. 2019, vyúčtovanie časti vymoženej pohľadávky zo dňa 19. 07. 2019, uznesenie Okresného riaditeľstva PZ v Banskej Bystrici, obvodné oddelenie PZ Banská Bystrica - východ, ČVS: ORP-189/OV-BB-2017, zo dňa 04. 06. 2018, ktorým poverený príslušník PZ podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začal trestné stíhanie vo veci pre prečin poškodzovanie veriteľa podľa § 239 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. a) Trestného zákona, nakoľko doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že osoba vystupujúca pod menom L. E. svojím konaním zmarila uspokojenie pohľadávky veriteľa tým, že predala časť svojho majetku a spôsobila tak L. V. celkovú škodu vo výške nesplatenej pohľadávky 9 500,00 Eur s 5 % úrokom z omeškania od 02. 07. 2016 a sumu 48,00 Eur, kúpnu zmluvu zo dňa 06. 02. 2017, uzatvorenú medzi povinnou ako predávajúcou a spoločnosťou Khalifa s.r.o. ako kupujúcim, a dodatok zo dňa 08. 02. 2017 k tejto zmluve, informatívny výpis z katastra nehnuteľností č. XXXX pre k. ú. L., informatívny výpis z katastra nehnuteľností č. XXXX pre k. ú. L., zápisnicu o výsluchu svedka - konateľa spoločnosti Khalifa s.r.o. zo dňa 25. 06. 2018 a záväzný pokyn Okresnej prokuratúry Banská Bystrica zo dňa 24. 05. 2018.

15. Z lustrácie žalobcu a jeho manželky v registri obyvateľov je zrejmé, že do 01. 08. 2014 mali na adrese M.. E. XXX/XX, R.Á. evidovaný trvalý pobyt.

16. Podľa § 20 písm. c) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) namiesto všeobecného súdu žalovaného je na konanie príslušný výlučne súd na ktorom prebieha exekučné konanie, ak ide o spor vyvolaný osobitnou povahou tohto konania.

17. Podľa § 42 CSP, ak je námietka miestnej nepríslušnosti nedôvodná alebo ak nie je uplatnená včas, súd na ňu neprihliadne a spor prejedná a rozhodne. Neprihliadnutie na námietku súd odôvodní v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

18. Podľa § 243h ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Pravidlá pre pridelovanie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1. apríli 2017.

19. Podľa § 36 ods. 2 Exekučného poriadku, v znení účinnom do 31.03.2017, exekučné konanie sa začína dňom, v ktorom bol exekútorovi doručený návrh na vykonanie exekúcie. Exekútor však môže začať vykonávať exekúciu až udelením poverenia súdu na jej vykonanie (§ 44).

20. Podľa § 37 ods. 1, 2 Exekučného poriadku, v znení účinnom do 31.03.2017, účastníkmi konania sú oprávnený a povinný; iné osoby sú účastníkmi len tej časti konania, v ktorej im toto postavenie priznáva tento zákon. Ak súd rozhoduje o trovách exekúcie, účastníkom konania je aj poverený exekútor. Ak sú exekúciou postihnuté veci v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, účastníkom konania, ak ide o tieto veci, je aj manžel povinného, ak do začatia exekučného konania nedošlo k vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva dohodou alebo súdnym rozhodnutím.

21. Podľa § 55 ods. 1 Exekučného poriadku, v znení účinnom do 31. 03. 2017, právo na vec, ktoré nepripúšťa exekúciu, môže tretia osoba uplatniť voči oprávnenému na súde žalobou na vylúčenie veci z exekúcie podľa Civilného sporového poriadku.

22. Podľa § 132 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“) vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpou, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

23. Podľa § 143 Občianskeho zákonníka v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnenému nástupcovi pôvodného vlastníka.

24. V prvom rade sa súd zaoberal vznesenou námietkou žalovaného o miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Banská Bystrica. Súd nespochybňuje, že všeobecným súdom žalovaného je Okresný súd Zvolen, keď v jeho obvode má žalovaný adresu trvalého pobytu (§ 13 v spojení s § 14 CSP). Avšak v danom prípade, keď ide o spor vyvolaný osobitnou povahou exekučného konania (žaloba o vylúčenie veci z exekúcie podľa § 55 Exekučného poriadku), vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica, pod sp. 11Er/177/2017, keď namiesto všeobecného súdu žalovaného je na konanie príslušný výlučne súd, na ktorom prebieha uvedené exekučné konanie (Okresný súd Banská Bystrica), je námietka žalovaného o miestnej príslušnosti súdu nedôvodná a preto súd na ňu neprihliadal.

25. Pri posudzovaní veci bolo potrebné aplikovať ustanovenie § 55 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. 03. 2017, pretože v prejednávanej spore ide o žalobu o vylúčenie veci z exekúcie, ktorá začala pred 01. 04. 2017 a preto sa s poukazom na § 243h ods. 1 Exekučného poriadku dokončí podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Toto ustanovenie vyjadruje jednu zo základných zásad exekučného konania, a to zásadu, podľa ktorej oprávnený má byť uspokojovaný výlučne z majetku povinného. Citované ustanovenie tak chráni tretie osoby, ktorým pri vykonávaní exekúcie môže byť zasiahnuté do ich práv. Nemožno totiž vylúčiť, že úkony exekútora postihnú aj veci, ktoré nepatria

povinnému, ale svedčí im právo tretej osoby, voči ktorému je exekúcia neprípustná. Chránia sa len práva k veci, a to k hnuiteľnej alebo nehnuteľnej. Spravidla pôjde o vlastnícke a spoluvlastnícke právo tretej osoby. Tvrdenie o existencii práva na vec však musí táto osoba preukázať.

26. Spor o vylúčení veci z exekúcie začne vtedy, ak sú splnené predpoklady uvedené v § 55 ods. 1 EP, to znamená, že exekútor zahrnul do súpisu vec, ktorá vlastnícky patrí inej osobe, než povinnému. V excindačnej (vylučovacej) žalobe si teda tretia osoba uplatňuje svoje právo na vec, ktorá je predmetom exekúcie. Treťou osobou treba rozumieť aj manžela povinného, ak by mala byť exekvovaná vec, ktorá nepatrí do bezpodielového spoluvlastníctva, ale do výlučného vlastníctva manžela povinného. Možno teda zhrnúť, že na podanie vylučovacej žaloby je tak aktívne procesne legitimovaná iba tretia osoba a pasívna legitimácia prislúcha oprávnenému.

27. V posudzovanej veci súd konštatuje, že žalobca bol na podanie vylučovacej žaloby aktívne procesne legitimovaný, keď ako manžel povinnej je osobou odlišnou od oprávneného a povinného, a zároveň žalovanému svedčí pasívna legitimácia, keď z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 11Er/177/2017 je zrejmé, že žalovaný v procesnom postavení oprávneného podal dňa 07. 03. 2017 u súdneho exekútora voči povinnej návrh na vykonanie exekúcie. Súd ešte pre úplnosť veci poznamenáva, že povinná nie je stranou sporu o vylúčení veci z exekúcie.

28. Z nesporných skutkových tvrdení strán sporu a z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalovaný od marca 2017 vedie exekúciu na vymożenie svojej pohľadávky vo výške 9 548,00 Eur proti povinnej L. E., ktorá je manželom žalobcu. V rámci prebiehajúcej exekúcie súdny exekútor vykonal dňa 31. 07. 2019 v rodinnom dome, v ktorom majú žalobca s povinnou bydlisko, súpis hnuiteľných vecí podliehajúcich exekúcii, ktorých vylúčenia z exekúcie sa žalobca domáha s tvrdením, že je ich vlastníkom titulom osvedčenia o dedičstve, sp. zn. 7D 104/2013, Dnot 191/2013, vydaného v dedičskom konaní po svojej nebohej matke.

29. Pre úspech žalobcu v spore bolo však z jeho strany nevyhnutné nielen tvrdiť, ale a aj preukázať, že nepochybným spôsobom nadobudol v dedičskom konaní vlastnícke právo k hnuiteľným veciam, ktoré nepripúšťa exekúciu, keď veci získané dedičstvom nespádajú pod režim bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Žalobca však v danom prípade dôkazné bremeno v tomto smere neunesol. Súd nespochybňuje, že vlastníctvo veci možno okrem iného nadobudnúť aj dedením, keď dedičstvo sa nadobúda smrťou poručiteľa (§ 460 Občianskeho zákonníka). Konanie o dedičstve sa do 30. 06. 2016 okrem nadobudnutia právoplatnosti uznesenia vydaného podľa § 175p a 175qo zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“) končilo aj vydaním osvedčenia o dedičstve za podmienok uvedených v § 175zca OSP, ktorým súd potvrdil prechod vlastníctva poručiteľa na jeho dedičov (od 01. 07. 2016 sa konanie o dedičstve končí uznesením, vydaným podľa § 203 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok v znení neskorších predpisov). Medzi stranami sporu nebolo sporné, že dedičské konanie po poručiťke - matke žalobcu sa skončilo vydaním osvedčenia o dedičstve, sp. zn. 7D 104/2013, Dnot 191/2013, zo dňa 25. 11. 2013, právoplatným dňa 11. 12. 2013. Zároveň z predmetného osvedčenia je zrejmé, že žalobca v predmetnom dedičskom konaní z hnuiteľných vecí nadobudol v 1-ci výlučne vkladnú knižku SPOROBONUS, vedenú v Slovenskej sporiteľni a.s. Bratislava, v zostatku 735,65 Eur, vkladnú knižku SPOROBONUS, spoločný vklad, vedenú v Slovenskej sporiteľni a.s. Bratislava, v zostatku 8,66 Eur, účet (hlavný) SPOROŽÍRO SENIOR, vedený v Slovenskej sporiteľni, a.s. Bratislava, v zostatku 57,53 Eur, sporenie k uvedenému osobnému účtu (podúčet hlavného účtu), a debetný zostatok na účte BALÍK OBYVATELIA, spoločný vklad, vedeného v Slovenskej sporiteľni a.s., keď iné hnuiteľné veci ani neboli predmetom dedičského konania a preto predložené osvedčenie o dedičstve neobstojí ako dôkaz spôsobilý preukázať nadobudnutie vlastníckeho práva žalobcom k dotknutým hnuiteľným veciam.

30. Keďže žalobca založil svoju žalobu na skutkovom tvrdení, že vlastnícke právo k dotknutým hnuiteľným veciam nadobudol titulom osvedčenia o dedičstve, pričom z predmetného osvedčenia mal súd dostatočne a nepochybné preukázané, že predmetné hnuiteľné veci neboli predmetom dedičstva po poručiťke, keď práve tieto skutočnosti sú kľúčové pre posúdenie veci, súd dospel k záveru, že vykonanie dokazovania ohľadom tejto skutočnosti výsluchom povinnej by bolo nadbytočné a v rozpore so zásadou hospodárnosti konania (článok 17 CSP) a preto tento dôkaz nevykonal. Rovnako nadbytočný a nevhodný by bol aj výsluch iných, žalobcom však bližšie nešpecifikovaných svedkov, za účelom vykonania dokazovania ohľadom tej skutočnosti, že predmetné hnuiteľné veci sa nachádzali v rodinnom

dome matky žalobcu v R., a to aj s prihliadnutím na fakt, že tak z podaní žalobcu, z osvedčenia o dedičstve ako aj z lustrácie trvalého pobytu žalobcu a jeho manželky je zrejmé, že žalobca s manželkou (povinnou) bývali spolu s matkou žalobcu v tomto rodinnom dome, t. j. na adrese M.. E. XXX/XX, R., a to minimálne do 25. 11. 2013, na ktorej adrese mali tiež až do 01. 08. 2014 evidovaný aj trvalý pobyt. Ako dôkaz o nadobudnutí vlastníckeho práva tak neobstoja ani žalobcom predložené fotografie, navyše podľa tvrdenia žalobcu vyhotovené v roku 2012, t.j. v čase, keď v predmetnom rodinnom dome aj spolu s povinnou bývali. Navyše z vyššie uvedených dôvodov je pre spor právne irelevantné, kedy a kde boli fotografie urobené. Súd tiež v tejto súvislosti dáva za pravdu žalovanému, že miesto, kde sa hnutelné veci nachádzajú, nevytvára o režime vlastníctva týchto vecí. Súd do úvahy nemohol vziať ani čestné prehlásenie žalobcu, keď sa jedná o písomnosť bez dôkaznej hodnoty, ktorú súd vyhodnotil ako účelovú, ovplyvnenú skutočnosťou, že povinná je manželkou žalobcu s cieľom dosiahnuť vylúčenie hnutelných vecí z exekúcie.

31. Dokazovanie v sporovom konaní je ovládané prejednacou zásadou, t.j. strana musí preukázať to, čo tvrdí, len potom môže súd zobrať jeho tvrdenie za základ svojho rozhodnutia. Určité odlišnosti vyžaduje len dokazovanie v sporoch s ochranou slabšej strany, kedy ustanovenia CSP umožňujú súdu vykonávať aj také dôkazy, ktoré slabšia strana nenavrhol, kedy je dokazovanie prelomené prvkami vyšetrovacieho princípu, čo však nie je tento prípad, keďže žalobca nemá v danom konaní postavenie slabšej strany. Je treba tiež zdôrazniť, že civilné sporové konanie je založené na princípe kontradiktórnosti, kedy sa prioritizuje procesná aktivita sporových strán, ktoré sú zásadne povinné tvrdiť rozhodujúce skutočnosti a označiť dôkazné prostriedky na preukázanie svojich tvrdení. Procesná zodpovednosť za vedenie sporu je tak na sporových stranách, kedy výsledok konania závisí na iniciatíve sporových strán a ich aktivite v konaní, t. j. od kvality predložených dôkazov a kvality ich procesnej aktivity. Za výsledok konania sú teda zodpovedné výhradne sporové strany, pričom žalobcu aj žalovaného zaťažuje dôkazné bremeno, ktorého neunesenie má za následok stratu sporu.

32. Po vykonanom dokazovaní tak súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je v celom rozsahu nedôvodná a preto ju zamietol.

33. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. Vzhľadom na skutočnosť, že v konaní mal žalovaný úspech v celom rozsahu, vznikol mu aj nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % a preto mu súd priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V súlade s ust. § 262 ods. 1 CSP súd rozhodol len o nároku na náhradu trov konania (II. výrok rozsudku). O výške tejto náhrady bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Banská Bystrica.

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil. Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné

náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v písm. a) až h), ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak subjekt zaviazaný na plnenie dobrovoľne nespĺní to, čo mu vykonateľný rozsudok (exekučný titul) ukladá, možno na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu, vykonať exekúciu podľa ustanovení zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení neskorších zákonov.